

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

16.4.2008

B6-0148/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Martin Schulz, Pasqualina Napolitano, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Manuel António dos Santos, Edite Estrela, Claudio Fava, Erika Mann, Raimon Obiols i Germà, Sérgio Sousa Pinto, Luis Yañez-Barnuevo García

w imieniu grupy politycznej PSE

w sprawie V szczytu UE-AŁK w Limie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie V szczytu UE-AŁK w Limie

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenia przyjęte na czterech szczytach szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się kolejno w Rio de Janeiro (w dniach 28 i 29 czerwca 1999 r.), Madrycie (w dniach 17 i 18 maja 2002 r.), Guadalajarze (w dniach 28 i 29 maja 2004 r.) oraz Wiedniu (w dniach 12 i 13 maja 2006 r.),
 - uwzględniając wspólny komunikat z XIII spotkania ministrów Grupy z Rio i Unii Europejskiej, które odbyło się w Santo Domingo w Republice Dominikańskiej dnia 20 kwietnia 2007 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat ze spotkania ministrów w ramach Dialogu z San José między trójką Unii Europejskiej a ministrami państw Ameryki Środkowej, które odbyło się w Santo Domingo w Republice Dominikańskiej dnia 19 kwietnia 2007 r.,
 - uwzględniając akt końcowy XVII konferencji międzyparlamentarnej Unia Europejska – Ameryka Łacińska, która odbyła się w Limie w dniach 14-16 czerwca 2005 r.,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie wszechstronnego partnerstwa i wspólnej strategii stosunków między Unią Europejską i Ameryką Łacińską¹ oraz rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie ściślejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską,
 - uwzględniając rezolucję Eurolatynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego z dnia 20 grudnia 2007 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dziś jeszcze bardziej niż w przeszłości konieczne jest dalsze pogłębianie strategicznego partnerstwa międzyregionalnego ogłoszonego na czterech poprzednich szczytach,
- B. mając na uwadze, że pomimo znacznych postępów pozostaje wiele do zrobienia, zarówno w kwestiach politycznych i bezpieczeństwa, jak i w kwestiach społecznych, handlowych i budżetowych dotyczących partnerstwa,
- C. mając na uwadze, że strategiczne partnerstwo powinno umożliwić większe zbliżenie między uczestniczącymi w nim społeczeństwami, wpłynąć na podniesienie poziomu rozwoju społecznego i przyczynić się w istotny sposób do radykalnego zmniejszenia ubóstwa i nierówności społecznych w Ameryce Łacińskiej, w czym powinien pomóc wzrost gospodarczy obserwowany w ostatnich latach w tym regionie, oraz wymiany,

¹ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, s. 569.

pomoc wszelkiego rodzaju i przekazywanie doświadczeń w zakresie spójności społecznej ze strony UE,

1. potwierdza swoje zobowiązanie do wspierania prac poszczególnych organów integracji regionalnej w Europie i Ameryce Łacińskiej oraz do dołożenia wszelkich starań, by szczyt w Limie stał się realnym krokiem naprzód ku strategicznemu partnerstwu; dziękuje peruwiańskiemu i słoweńskiemu współprzewodnictwu szczytu, prezydencji słoweńskiej Unii, Komisji Europejskiej i Radzie Unii za zdecydowane starania w tym względzie;

Zasady i priorytety strategicznego partnerstwa międzyregionalnego

2. potwierdza swoje poparcie dla podejścia międzyregionalnego i dla nadrzędności strategicznego partnerstwa międzyregionalnego jako najlepszego sposobu zachowania wspólnych zasad, wartości i interesów partnerów po obu stronach Atlantyku;
3. tym samym podtrzymuje deklarację ze szczytu w Madrycie (2002 r.) w sprawie wartości i stanowisk wspólnych dla obu regionów oraz wspólne poparcie dla multilateralizmu, integracji regionalnej i spójności społecznej potwierdzone na szczytach w Guadalajarze (2004 r.) i Wiedniu (2006 r.);
4. proponuje całościową strategiczną wizję partnerstwa, która nie będzie się ograniczać do pojedynczych propozycji czy działań i której ostatecznym celem będzie utworzenie eurolatynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego w okolicach 2012 r., a także która obejmie rzeczywiste partnerstwo w kwestiach politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz w dziedzinie wspólnego dążenia do trwałego rozwoju;
5. zaleca, by kwestie polityczne i sprawy bezpieczeństwa poruszane między partnerami opierały się regularnym, sektorowym i skutecznym dialogu politycznym oraz na eurolatynoamerykańskiej karcie na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, która w oparciu o Kartę Narodów Zjednoczonych pozwoli na wspólne opracowywanie propozycji politycznych, strategicznych i dotyczących bezpieczeństwa;
6. podkreśla, że aby stosunki handlowe i gospodarcze między Unią Europejską i Ameryką Łacińską przynosiły korzyści obu stronom, konieczne jest, by:
 - przyczyniać się do zróżnicowania i unowocześnienia latynoamerykańskich krajowych systemów produkcji – wciąż bardzo zależnych od nielicznych produktów eksportowych, z których większość to surowce lub wyroby częściowo przetworzone – przy zastosowaniu alternatyw technologicznych, które byłyby skuteczne, a jednocześnie przyniosły pozytywne skutki w postaci tworzenia nowych miejsc pracy i wzrostu dochodów gospodarstw domowych;
 - przejść od kwestii czysto handlowych do gospodarczych przy uwzględnieniu asymetrii między gospodarkami obu regionów i koniecznego nacisku na aspekty społeczne i środowiskowe, wraz z planami transferu i udostępnienia ekologicznie czystych technologii, poprzez międzyregionalne inwestycje mieszane i wspólne systemy produkcji;

- kłaść nacisk na znaczenie zachowania zasady pewności prawa oraz na konieczność stworzenia odpowiednich ram sprzyjających inwestycjom;
 - brać pod uwagę różnice poziomów względnego rozwoju, co powinno mieć odzwierciedlenie w zasadach szczególnego zróżnicowanego traktowania ze strony Unii, zwłaszcza w stosunku do krajów na niższym poziomie rozwoju gospodarczego i społecznego,
 - sprzyjać integracji latynoamerykańskiej;
7. popiera agendę zaproponowaną na szczycie w Limie i jej podział na dwa duże obszary tematyczne: z jednej strony na kwestie dotyczące ubóstwa, nierówności i integracji, a z drugiej strony na kwestie dotyczące trwałego rozwoju i powiązane z nimi kwestie dotyczące środowiska, zmian klimatycznych i energii;
 8. przypomina, że szybkie rozpoczęcie działalności przez Eurolatynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne (EuroLat) po poprzednim szczycie w Wiedniu jako instytucję parlamentarną strategicznego partnerstwa znacznie wzmacnia demokratyczną legitymację partnerstwa i jego ram instytucjonalnych, w które włączone zostają funkcje debaty, kontroli i monitorowania należących do zgromadzenia kwestii dotyczących strategicznego partnerstwa;
 9. zaleca uczestnikom szczytu w Limie, by potwierdzili przywiązanie UE i krajów AŁK do zasad i wartości demokracji pluralistycznej i reprezentatywnej, wolności wypowiedzi i prasy, poszanowania praw człowieka i odrzucenia wszelkich form dyktatury lub rządów autorytarnych;

Wspólne działania na rzecz osiągnięcia efektywnego multilateralizmu

10. podkreśla korzyści, jakie wspólne poparcie dla multilateralizmu może przynieść partnerom eurolatynoamerykańskim, którzy razem reprezentują ponad miliard ludzi i stanowią jedną trzecią państw członkowskich ONZ oraz prowadzą ponad jedną czwartą handlu światowego;
11. proponuje, by strategiczne partnerstwo opierało się na realistycznych celach i wspólnych programach zainspirowanych w ogólnym zarysie multilateralizmem (protokół z Kioto, Międzynarodowy Trybunał Karny, walka z karą śmierci i z terroryzmem, zasadnicza rola systemu ONZ itd.);
12. zaleca podjęcie wspólnych działań w tych wszystkich obszarach i na tych wszystkich forach, które wyraźnie odzwierciedlają ich zasady, wartości i interesy, w tym wspólny pokój i system polityki bezpieczeństwa w ramach ONZ, ochrona praw człowieka, ochrona środowiska, rozwój, udział społeczeństwa obywatelskiego w globalnym procesie rządzenia oraz reforma międzynarodowego systemu finansowego i jego instytucji międzynarodowych (Bank Światowy, Międzynarodowy Fundusz Walutowy);
13. podkreśla, że podejście wielostronne jest najwłaściwsze, aby stawić czoła wspólnym wyzwaniom stojącym przed partnerami eurolatynoamerykańskim, takim jak walka z terroryzmem, handlem narkotykami, przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem

brudnych pieniędzy, handlem ludźmi – w tym nielegalną imigracją – przeciwdziałanie zmianom klimatycznym, lub też kwestie związane z bezpieczeństwem energetycznym;

14. ponownie wyraża przekonanie, że walka z terroryzmem powinna być prowadzona przy bezwzględnym poszanowaniu praw człowieka, swobód obywatelskich i zasad państwa prawa; domaga się bezwarunkowego i bezzwłocznego zwolnienia wszystkich porwanych w Kolumbii, a w przede wszystkim osób chorych; uważa, że uwolnienie to powinno nastąpić w wyniku jednostronnej decyzji oddziałów FARC lub jakiegokolwiek innej organizacji odpowiedzialnej za porwania, a w razie jej braku – w ramach porozumienia o pilnej wymianie humanitarnej;
15. popiera ponawiane rezolucje ONZ, szczytu UE-AŁK i Parlamentu Europejskiego, w których odrzucono wszelkie środki przymusu, takie jak środki zawarte w przepisach ustaw eksterytorialnych, które ze względu na ich jednostronny i eksterytorialny charakter są sprzeczne z prawem międzynarodowym, wypaczają stosunki handlowe między partnerami eurolatynoamerykańskimi i zagrażają wspólnemu poparciu dla multilateralizmu;

Silny impuls na rzecz integracji regionalnej oraz układów o stowarzyszeniu

16. uważa, że zawarcie i efektywne stosowanie kompleksowych, ambitnych i zrównoważonych układów o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Łacińską, przyczyniających się do poszanowania praw człowieka, praw gospodarczych i społecznych mieszkańców oraz do wzajemnego trwałego rozwoju, a także do zmniejszenia nierówności społecznych, jako uzupełnienie multilateralizmu WTO, to strategiczny cel w kontekście międzynarodowym, coraz bardziej współzależnym i charakteryzującym się wzrostem gospodarczym, pojawieniem się nowych potęg gospodarczych i wzrostem globalnych wyzwań;
17. dlatego też proponuje, by w dziedzinie gospodarki i handlu utworzenie eurolatynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego zostało oparte na modelu zgodnym z WTO i zasadą regionalizmu, którą będzie należało wprowadzić dwuetapowo:
 - a) pierwszy etap, w którym nastąpi w możliwie jak najkrótszym terminie zakończenie negocjacji międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu UE-Mercosur, UE-Wspólnota Andyjska i UE-Ameryka Środkowa oraz pogłębienie istniejących już układów UE-Meksyk i UE-Chile;
 - b) drugi etap, który powinien się zakończyć w 2010 r., mający na celu zawarcie wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu, który zapewni poszczególnym aspektom strategicznego partnerstwa podstawę prawną i pełny zasięg geograficzny i który ustanowi swobodny przepływ osób oraz o wymianę handlową między oboma regionami poprzez pogłębienie z jednej strony porozumień integracyjnych w Ameryce Łacińskiej, a z drugiej strony procesu stowarzyszenia UE ze wszystkimi krajami i grupami regionu;
18. proponuje uczestnikom szczytu w Limie, aby zamówili studium wykonalności wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu z myślą o utworzeniu

strefy wszechstronnego partnerstwa;

Agenda z Limy na rzecz zlikwidowania ubóstwa, nierówności i wykluczenia

19. zwraca się do uczestników szczytu w Limie, by w przywołanej agendzie zawrzeć przyjęcie ograniczonej ilości jasnych, konkretnych i możliwych do sprawdzenia zobowiązań we wszystkich tematach, mogących samoistnie nadać nowy impuls strategicznemu partnerstwu i w istotny sposób podnieść poziom życia obywateli po obu stronach Atlantyku; zaleca zwrócenie szczególnej uwagi na zniwelowanie nierówności społecznych oraz integrację grup spychanych obecnie na margines społeczeństwa i pozbawionych szans, przede wszystkim ludności tubylczej;
20. uważa za sprawę zasadniczą, by oba regiony na stałe oraz w spójny i praktyczny sposób włączyły cel dotyczący spójności społecznej do wszystkich wspólnych inicjatyw i programów; stwierdza, że europejskich i latynoamerykańskich partnerów łączy solidarne przedsięwzięcie, w którym gospodarka rynkowa i spójność społeczna nie powinny być sprzeczne, ale uzupełniać się wzajemnie;
21. zaleca, by agenda z Limy na rzecz zwalczania ubóstwa, nierówności i wykluczenia zawierała konkretne środki, na przykład:
 - prowadzone razem działania skupiające się na wspólnym celu, jakim jest realizacja milenijnych celów rozwoju do roku 2015,
 - korzystanie z unijnego instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju stosownie do rzeczywistych potrzeb w terenie, ponieważ wpływa on w znacznej mierze na kraje wschodzące i kraje o średnich dochodach, dla których szczególne znaczenie mają współpraca w zakresie technologii, szkolnictwa i innowacyjności oraz współpraca gospodarcza,
 - stopniowe sięganie do zasobów pochodzących z instrumentu UE na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka i przeznaczanie ich na pomoc i na programy zmierzające do poprawy rządów i instytucji demokratycznych oraz sytuacji w zakresie praw człowieka w Ameryce Łacińskiej,
 - rozszerzenie programów UE dotyczących kształcenia, edukacji, współpracy naukowej i technicznej, kultury, ochrony zdrowia i migracji na kraje Ameryki Łacińskiej,
 - wspieranie programów reform instytucjonalnych i podatkowych,
 - utworzenie funduszu solidarności międzyregionalnej,
 - przyznanie większych środków budżetowych, aby odpowiadały deklarowanym, bardzo ambitnym celom;
22. wzywa partnerów do przyjęcia solidnych i skutecznych strategii politycznych w zakresie rządów demokratycznych, spraw społecznych, finansów publicznych i podatków w celu zwiększenia spójności społecznej oraz ograniczenia ubóstwa,

nierówności i marginalizacji;

23. uważa, że edukacja i inwestowanie w kapitał ludzki to podstawa spójności społecznej, rozwoju gospodarczego i społecznego oraz mobilności społecznej; ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla utworzenia „wspólnego obszaru szkolnictwa wyższego UE-AŁK”; podkreśla, że zarówno w Ameryce Łacińskiej, jak i w Europie państwo musi gwarantować dostęp do edukacji i innych dóbr publicznych (opieka zdrowotna, woda, bezpieczeństwo);
24. uznaje za niezbędne nadanie nowego impulsu polityce współpracy na rzecz rozwoju między UE a Ameryką Łacińską, której głównym elementem pozostanie walka z ubóstwem i nierównościami społecznymi, a zarazem przyjęte w niej zostanie zróżnicowane podejście uwzględniające różne warunki gospodarcze i społeczne oraz poziom rozwoju krajów Ameryki Łacińskiej;
25. w związku z tym uważa, że należy koniecznie wyjść poza czysto pomocowe podejście do współpracy na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską, skupiając się na współpracy w dziedzinie technologii, szkolnictwa wyższego i innowacyjności oraz na korzystaniu z zasobów wygenerowanych w tym zakresie w VII programie ramowym;

Rozwój form współpracy w zakresie polityki migracji

26. proponuje uczestnikom szczytu prowadzenie regularnego dialogu międzyregionalnego, gwarantującego ochronę praw człowieka w odniesieniu do pracowników migrujących bez względu na ich sytuację, a także rozwijanie i pogłębianie współpracy międzynarodowej z latynoamerykańskimi krajami pochodzenia i tranzytu dotyczącej swobodnego przepływu osób, w oparciu o te same wszechstronne i zrównoważone kryteria, które mają zastosowanie do krajów Afryki, regionu Morza Śródziemnego i krajów sąsiadujących z UE na wschodzie i południowym wschodzie;
27. wzywa do nadania kwestiom nielegalnej imigracji oraz możliwości migracji legalnej priorytetowego znaczenia w tym dialogu, zwłaszcza z krajami pochodzenia lub tranzytu nielegalnych imigrantów;
28. proponuje rozważyć wprowadzenie do 2012 r. wspólnych przepisów i zasad o charakterze ogólnym w celu ułatwienia swobodnego przepływu nie tylko towarów, usług i kapitału, ale również osób, a tym samym stopniowe tworzenie jak najszerzej rozumianego partnerstwa, przynoszącego obopólne korzyści i zgodnego z zalecanym przez ONZ wszechstronnym podejściem w zakresie migracji;
29. ponownie stwierdza konieczność obniżenia zbyt wysokich obecnie opłat od przekazów pieniężnych dokonywanych przez pracowników migrujących, a także wsparcia powrotu tych spośród nich, którzy chcą wrócić do kraju, przy pomocy programów chroniących wszystkie ich prawa oraz godność i status osoby ludzkiej;
30. zwraca się do Komisji Europejskiej o przedstawienie komunikatu rozszerzającego na kraje Ameryki Łacińskiej i Karaibów priorytety, instrumenty i ustalenia wszechstronnego podejścia do migracji wprowadzonego przez Radę Europejską w grudniu 2005 r. i uzupełnionego w grudniu 2006 r.;

Agenda z Limy na rzecz trwałego rozwoju, w szczególności środowiska naturalnego, zmian klimatycznych i energii

31. zaleca, by w agendzie politycznej uzgodnionej przez Unię Europejską i kraje Ameryki Łacińskiej zawarto priorytet dotyczący współpracy w zakresie zmian klimatycznych i polityki zapobiegania globalnemu ociepleniu; przypomina, że to najubożsi, przede wszystkim ludność tubylcza, są pierwszymi ofiarami zmian klimatycznych i degradacji środowiska naturalnego;
32. przypomina, że sojusz w tej dziedzinie między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ma ogromne znaczenie ze względu na interes obu stron w propagowaniu trwałego rozwoju i równowagi środowiskowej, dlatego opowiada się za wzajemnym wsparciem w odpowiednich inicjatywach środowiskowych na skalę międzynarodową;
33. w przypadku odmiennych zdań co do szczegółowych środków przeciwdziałania zmianom klimatycznym (np. w odniesieniu do ruchu lotniczego) zachęca partnerów latynoamerykańskich, by wykazywali konstruktywną postawę i w żaden sposób nie blokowali całkowicie inicjatyw;
34. zaleca partnerom z Europy i Ameryki Łacińskiej wspólne wysiłki na rzecz przystąpienia do protokołu z Kioto państw o największej emisji i tych państw, które nie są jeszcze stronami tegoż protokołu, a także wzmacnianie i koordynowanie stanowisk w negocjacjach dotyczących instrumentów międzynarodowych związanych z globalnym ociepleniem, co będzie sporym impulsem dla handlu emisjami między oboma regionami;
35. uważa za niezbędne powiązanie rozwoju gospodarczego i trwałego rozwoju; w tym kontekście wspiera kraje znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji w ich wysiłkach na rzecz ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz przyspieszenia postępu i zwiększenia dobrobytu społecznego;
36. opowiada się za utworzeniem wspólnych mechanizmów i za współpracą na forum organizacji międzynarodowych Ameryki Łacińskiej i Karaibów (np. Organizacji Traktatu Współpracy Amazońskiej) w celu podejmowania decyzji i finansowania ochrony i trwałego rozwoju ogromnych zasobów przyrodniczych naszego globu (np. regionu Amazonki) znajdujących się na terytoriach różnych państw Ameryki Łacińskiej;
37. wzywa Komisję do współpracy przy opracowywaniu polityki ochrony środowiska w krajach Ameryki Łacińskiej; uważa, że należy zacieśnić współpracę i podnieść poziom najlepszych praktyk, co powinno być odzwierciedlone również w finansowaniu ze strony UE i w polityce wspierania rozwoju;
38. wzywa uczestników szczytu w Limie do opracowania wspólnych inicjatyw w takich dziedzinach, jak zmiany klimatyczne, pustynnienie, energia (zwłaszcza odnawialne źródła energii i biopaliwa), woda, różnorodność biologiczna, lasy i gospodarowanie substancjami chemicznymi, w oparciu o porozumienie z Bali;

Wzmocnienie instytucjonalnych mechanizmów wsparcia i prognozowania

39. zaleca również:
- a) utworzenie *eurolatynoamerykańskiej fundacji* na rzecz wspierania dialogu między partnerami, o charakterze publiczno-prywatnym, na wzór istniejących fundacji dla innych stref geograficznych, takich jak Azja czy basen Morza Śródziemnego; wzywa Komisję do opracowania konkretnego wniosku w tej sprawie;
 - b) utworzenie *międzyregionalnego ośrodka zapobiegania konfliktom*, mającego na celu wczesne wykrywanie przyczyn ewentualnych gwałtownych konfliktów i konfliktów zbrojnych oraz poszukiwanie najlepszych sposobów zapobiegania takim konfliktom i unikania ich ewentualnej eskalacji;
 - c) utworzenie *obserwatorium migracji*, którego zadaniem byłoby stałe i szczegółowe śledzenie wszystkich kwestii związanych z ruchami migracyjnymi w strefie eurolatynoamerykańskiej;
40. uważa, że należy wzmocnić aspekt parlamentarny strategicznego partnerstwa i zapewnić odpowiednie włączenie niedawno utworzonego Parlamentu Mercosuru do Zgromadzenia Eurolatynoamerykańskiego;
41. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodnictwu V szczytu UE-AŁK, Radzie Unii i Komisji Europejskiej oraz parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej i wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Eurolatynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Latynoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej oraz Parlamentowi Mercosuru.